

Merjünk álmodni, mert, „ha feladod az álmaid, meghalsz. Élve halsz meg.”

– Falugyűlés volt vasárnap,
2011 augusztus 7-én Alsórákoson –

Falugyűlés volt vasárnap Alsórákoson. Az áprilisi óta munkálkodó őrző-védő cég további működése volt napirenden. Hogy miért volt rájuk szükség, azt talán sokan tudják a médiából vagy máshonnan, bár egyre többen vagyunk már mi, rákosiak, akik csak felháborodni tudunk azon, ahogy a média egy része hozzááll, hogy macacsul etnikai konfliktusról énekel stb. De most nem arról szeretnék beszélni, hanem arról, hogy az őrző-védők érkezése előtt már majdnem **természetes volt** a Borbát utcán végigdülöngélő, menet közben nyugodtan kisdolgot végző ember látványa (aki nem akarta látni, elfordulhatott), az, hogy bármikor bármi eltűnhetett a mezőről, temetőből, kertből, udvarról, pincéből, csúrból, házból, hogy a kiszolgáltatottság érzése foglalta el a legnagyobb helyet sok-sok öregember (és a legtöbb rákosi) szívében, hogy csak párat említsék a bajok közül. Aki ezt nem ismeri el, az minimum rosszindulatú.

Valahogy soha nem sikerült ezeket megakadályozni, elkerülni, megfékezni, bár meggyőződésem, hogy létezett erre szándék.

Aztán megkezdte munkáját a cég. Embereinek **nem volt természetes** semmi a fent leírtak közül (ezzel nem azt akarom mondani, hogy a többi illetékesnek természetes lett volna, csak valahogy, *valamilyen okból kifolyólag* nem sikerült igazán a változtatás).

Olyan emberek jöttek, akiknek **az volt természetes**, hogy felugrottak az ebédjük, vacsorájuk mellől, mert hívták őket, és aki hívta, tudta, hogy

pár perc alatt odaérnek, akik magukkal hozták (erre bizonyíték a gondokhoz, bajokhoz való hozzáállásuk) Dobó Istvánnak Bornemissza Gergelyhez intézett szavait: „Az a fő, hogy ne féljen a legény!””, akiknek messziről integetnek a faluban a gyerekek, ha közeledni látják, akiknek *félő* szeretettel köszönnek vissza a kapuk elé kiült öregek, és akiket a média egy része marcona verőlegényekként emleget (hát lelke rajta).

Sokat lehetne munkájukról írni. Biztos, hogy hiba is előfordulhatott ebben a munkában. Lehet, hogy én, a falu egyik lakója nem értek egyet azzal, hogy túl hangos az autójuk, piros a motorjuk, kékes az egyenruhájuk és ősz szálak is vannak már a hajukban, és, ha van bennem elég rosszindulat, akkor a kákán is megtalálom a csomót, sőt a csomókat, bután elfelejtve azt, hogy az ellenségem ellensége csak barátom lehet. Ám nekem nem is kell talán mindent értenem abból, amit tesznek. Azt kell csupán **belátnom**, hogy **mi változott** érkezésük óta, és segítenem kell munkájukat például azzal, hogy nem formálok jogot magamnak arra, hogy számon kérjem – amiatt, hogy személyesen is fogom ezentúl működésüket anyagilag is támogatni – a macskám meggörcbült fülét is.

Megeshetik, hogy mégsem maradhatnak közöttünk, és magunkra maradunk ismét. A gyűlésen az egyik hozzászóló arról beszélt, hogy a falu magára marad ebben a küzdelemben. Sokan tartják elítélendőnek, láttuk, hallottuk a médiában is, hogy az őrzővédők munkáját (segítségét) igényeljük. Az aggódozó hozzászólónak tehát igaza lehet, de – kérdelem én – hányszor maradtunk már magunkra faluként is, egyéneknként is a szó legszorosabb és legszomorúbb értelmében életünk nagyon sok területén?

Vasárnap arról döntöttünk, hogy értékeljük, köszönjük és továbbra is akarjuk az őrző-védők munkáját. Gondolni sem akarok arra, ami fájó: hogy pl. lehattunk volna sokkal többen is a falugyűlésen.

Inkább annak örülök, amire nemigen volt példa eddig minálunk: nagyon sok fiatal mutatott érdeklődést. Együtt jöttek, együtt akartak, együtt emelték fel szavukat valami jobbért. Igaza van a kételkedőnek, a pesszimistának is, aki most felháborodva olvassa e sorokat, rázza a fejét és sorolja a sok **de-**

Újból támadnak a romák Alsórákoson

Újbóli atrocitásokra került sor ma a Brassó megyei Alsórákoson. A helyiek éppen falugyűlést tartottak, amikor a romák felgyújtottak egy csúrt. A gyűlésen különben pont arról szavaztak volna, hogy tartsák továbbra is a faluban azt az

őrző-védőszolgálatot, amelyet eddig a helyi önkormányzat fizetett, miután azonban az önkormányzatnak nincs több pénze ezt finanszírozni, a falu lakosait arra kérték volna, hogy családonként 50 lejrel járuljanak hozzá a költségekhez, hogy a cég továbbra is felügyelje a rendet. Helyi lakosok szerint alig kezdődött meg a gyűlés, a falubelieket riasztották, hogy az Alsó utcában egy csúrt felgyújtottak. A tüzet már nem tudták megfékezni, csak miután két csűr teljesen leégett.

*Agnus Rádió - vasárnap, augusztus 07, 2011
(fénykép: Olvasó)*

t. En mégis reménykedek. A fiatalok ott voltak, sokan voltak, mert sokan **álmodunk** olyan faluról, ahol mindenkinek egyformán vannak kötelességei és jogai. **EBBEN A SORRENDEN!!!** Ezirányban történt változás az elmúlt hónapokban (ezt el nem ismerni: gonoszság). Ezért merünk álmodni. Ezért merjünk álmodni, mert, „ha **feladod** az álmaid, meghalsz. Élve halsz meg.”

Esztergáros Mária, Alsórákos

Magyar nem- és román félretájékoztatás

Augusztus 28-án, a vasárnapi szentmise keretében, a kolozsvári Szent Mihály templomban Kovács Sándor főesperes felszentelte a *Történelmi Vitézi Rend Kolozsvári székének zászlaját*. A rend jelenlévő mintegy ötven tagja – köztük **v. Hunyadi László főkapitány, v. Lázár Elemér erdélyi országos törzskapitány és v. Tokay Rozália, a kolozsvári szék főhadnagya** – a szentmisét követően csoportképet készített Mátyás király szobra előtt, majd közös ebéden vett részt.

Ennyi lehetne annak az eseménynek a tényszerű beszámolója, amelyen sajtószolgálatunk hírforrásai szerint egyetlen kolozsvári magyar médium tudósítója sem jelent meg (két napilap, két rádióadás, helyi tévé, országos tévé, Duna tévé). Annál nagyobb számban jelentek meg a román újságok, amelyek másnapi, hétfői számukban tomboló magyarellenes hangulatot kelteve, egymással versengve uszítottak a Vitézi Rend, Horthy Miklós kormányzó, a kolozsvári és az erdélyi vitézek ellen, amit 1990 tavasza óta alig tapasztalhattunk.

Talán Mohács évfordulóján ez jár nekünk magyaroknak?
A *Cotidianul* – Egy magyar szervezet egy templomban

szentelte fel zászlaját címmel és esküt tevő Magyar Gárda alakulatot ábrázoló fényképpel „tudósít”.

A *Stiri de Cluj* – ilyen címmel szólítja meg olvasóit: *A zsidógyilkos Horthy Miklós által alapított Vitézi Rend Kolozsváron, a Szent Mihály templomban szentelte fel zászlaját*. A fényképekkel és videóval is szemléltetett írás részletesen ismerteti a magyarországi zsidótörvényeket, valamint azt, hogy „*Horthy Miklóst, Magyarország fasiszta vezetőjét több tízezer romániai, magyarországi, lengyelországi és szlovákiai zsidó haláláért teszik felelőssé*”. A cikk végére uszítással fokozódik a félretájékoztatás: „*Történetesek írják, hogy Horthy Miklós aláírására, az Auschwitz-Birkenau-i táborokban 40.000-50.000 zsidót gyilkoltak meg*.”

A *Realitatea* – átveszi a Cotidianul Magyar Gárdás fényképét, és tudósításának címét, lényegét.

A *Napoca News* – már címében háborús bűnösnek nevezi Horthy Miklóst: *A kolozsvári magyarok egy olyan szervezet zászlaját szentelték fel, amelyet a háborús bűnös Horthy Miklós alapított*.

A *Ziarul Facila* - címlapon indít: *A kolozsvári neo-Horthysták felszentelték harci zászlójukat*, majd megjegyzi, hogy a zászlószentelést tudatosan időzítették volna a második bécsi döntés évfordulójára. (augusztus 30. – sic! – szerk. megj.)

A *Gazeta de Cluj* – amint azt pár héttel korábban, a Kolozsvári Magyar Mozgásszerűltek Társulatával szemben tette, most is élen jár az uszításban. Címlaldalon nemzetbiztonsági veszélyt sugalló üzenettel (*Kolozsváron a Rend a gyutacsot gyújtja*), és egy főtéri fényképpel manipulál, magyar és székely népviseletbe öltözött, nemzeti zászlókkal vonuló tömeggel keltve félelmet a félretájékoztatott román olvasókban.

A Magyarok Világszövetsége tiltakozik a Vitézi Rendnek és alapítójának, Horthy Miklós kormányzónak minősíthetetlen besározása ellen, és szolidaritásáról biztosítja mindazon magyar közösségeket, amelyekben ez a minden ok nélküli, gátlástalan uszítás okkal kelthet félelmet.

Egyben felhívja a nemzetközi közösség figyelmét a magyar-ellenességnek erre a megengedhetetlen megnyilvánulására.
MVSZ Sajtószolgálat

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stoffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.
A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Daliei 2., bl.44/C/1. Bankszámla: COD IBAN: RO42BRDE150SV03075641500 – BRD-GSG SUC. SF.GHEORGHE.

Főkönyvitel: Illyés Veronika. Könyvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.